

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 อุปกรณ์

เครื่องวัดค่าการดูดกลืนแสง (Spectrophotometer) ของบริษัท HACH รุ่น DR/4000

เครื่อง High Performance Liquid Chromatography (HPLC) ของบริษัท SHIMADZU รุ่น C-R7Ae plus

ถังหมักขนาด 2 ลิตร

ตู้เย็นอุณหภูมิ -70 องศาเซลเซียส ของบริษัท SANYO รุ่น MDF-U 4086S

ตู้เย็นอุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส ของบริษัท SANYO

ตู้อบเลี้ยงเชื้อที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ของบริษัท Phytotron climate simulator

เครื่องเขย่าเลี้ยงเชื้อที่สามารถควบคุมอุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ของบริษัท Gallenkamp

เครื่องปั่นเหวี่ยง (centrifuge) รุ่น Falcon 6/300

เครื่องนึ่งความดันไอน้ำ (autoclave) ของบริษัท Hirayama รุ่น HA-300 HIV

เครื่องอบลมร้อน ของบริษัท Binder

เครื่องชั่ง 2 ตำแหน่ง ของบริษัท SHIMADZU รุ่น LIBROR EB-40000 H

เครื่องชั่ง 4 ตำแหน่ง ของบริษัท Sartorius analytic รุ่น A 200 S

เครื่องวัดพีเอช (pH meter) ของบริษัท Denver Instrument รุ่น Model 215

ตู้เขี่ยเชื้อ (Larmina flow) ของบริษัท ISSCO รุ่น BVT 123

โถดูดความชื้น

ลวดเขี่ยเชื้อ (loop)

เข็มเขี่ยเชื้อ (niddle)

ขวดรูปชมพู่ (Erlenmeyer flask) ของบริษัท PYREX^R

หลอดทดลอง (test tube) ของบริษัท PYREX^R

กระบอกตวง (cylinder) ของบริษัท PYREX^R

เบ็กเกอร์ (beaker) ของบริษัท PYREX^R

ปิเปตต์ (pipette)

คีมเวด (แก้ว)

3.2 สารเคมี

สารสกัดยีสต์ (yeast extract)

เปปโตน (peptone)

ยูเรีย (urea)

แลคโตส (lactose)

ไดโพแทสเซียมไฮโดรเจนฟอสเฟต (K_2HPO_4)

แมงกานีสซัลเฟต ($MnSO_4 \cdot 4 H_2O$)

แมกนีเซียมซัลเฟตเฮปตะไฮเดรต ($MgSO_4 \cdot 7H_2O$)

แคลเซียมคาร์บอเนต ($CaCO_3$)

โซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH)

ไฮโดรคลอริก (HCl)

องค์ประกอบของอาหารเลี้ยงเชื้อและสารเคมีที่ใช้ในการวิเคราะห์กับเครื่อง High Performance Liquid Chromatography (HPLC) การหาน้ำตาลแลคโตส ดูในภาคผนวก ข.

3.3 วัตถุดิบ

เวย์ได้รับความอนุเคราะห์จากบริษัท Minor Cheese Limited 9/1 หมู่ 6 ซอยทรัพย์จำปา ถนนมิตรภาพ ตำบลกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา 30320

3.3.1 การเก็บวัตถุดิบ

เวย์ที่นำมาใช้ในงานวิจัยจะเก็บที่อุณหภูมิ - 70 องศาเซลเซียส

3.3.2 ขั้นตอนการเตรียมวัตถุดิบ

ก่อนใช้นำออกมาทำละลายที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส นำไปให้ความร้อนที่ 110 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที เพื่อเป็นการแยกโปรตีนออกจากเวย์ ทิ้งไว้ให้เย็น นำไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็ว 3000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 30 นาที (ดัดแปลง จาก Kessler.1981) แยกไขมันโดยการกรองด้วยกระดาษกรอง Glass fiber (GC-50)

3.4 เชื้อจุลินทรีย์ที่ใช้ในการวิจัย

เชื้อจุลินทรีย์ *Lactobacillus casei* TISTR 1341 จากสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)

3.4.1 การเก็บรักษาเชื้อที่ใช้ในการวิจัย

เชื้อจุลินทรีย์ *Lactobacillus casei* TISTR 1341 ใช้เข็มเจาะเชื้อแล้ว streak ลงในอาหารแข็ง MRS (ภาคผนวก ก.) แล้วนำไปบ่มในตู้บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 4 วัน

จากนั้นใช้พาราฟิล์มพันปิดปากหลอดทดลองให้แน่น เก็บหลอดทดลอง ดังกล่าวไว้ในถุงพลาสติก แล้วเก็บไว้ในตู้เย็นที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส และทำการถ่ายเชื้อลงในอาหารใหม่ (subculture) ทุกๆ 2 สัปดาห์

3.4.2 การเตรียมกล้าเชื้อเริ่มต้น

เชื้อจุลินทรีย์ *Lactobacillus casei* TISTR 1341 ถ่ายเชื้อจำนวน 2 หลอดลงในอาหารเหลว MRS (ภาคผนวก ก.) ปริมาตร 175 มิลลิลิตร ที่อยู่ในพลาสติกขนาด 250 มิลลิลิตร นำไปปั่นที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ความเร็ว 120 รอบต่อนาที เป็นเวลา 24 ชั่วโมง เก็บน้ำหมักไปวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 620 นาโนเมตร (ปรับความขุ่นของน้ำหมักให้ได้ค่าการดูดกลืนแสงเท่ากับ 0.5 ด้วยอาหารเหลวชนิดเดิมที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้ว)

3.5 การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบของอาหารสูตรต่าง ๆ ที่เหมาะสมต่อการเจริญ และการผลิตกรดแลกติก

การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบของอาหารสูตรต่างๆ มีสูตรอาหารทั้งหมด 9 สูตรดังนี้

สูตรอาหาร	เวย์	สารสกัดยีสต์	เปปโตน	น้ำตาลแลคโตส	แร่ธาตุ
สูตรที่ 1	-	+	+	+	+
สูตรที่ 2	+	+	-	+	+
สูตรที่ 3	+	-	+	+	+
สูตรที่ 4	+	+	+	-	+
สูตรที่ 5	+	+	+	+	-
สูตรที่ 6	+	-	-	+	+
สูตรที่ 7	+	-	-	-	+
สูตรที่ 8	+	-	-	+	-
สูตรที่ 9	+	-	-	-	-

ที่มา : ดัดแปลงจาก Roukas and Kotzekidou (1998), Fu and Mathew (1999), Fitzpatrick *et al.* (2001), Nancib *et al.* (2005) และ Idris and Suzana (2006)

หมายเหตุ + หมายถึง เติบโต
 - หมายถึง ไม่เติบโต

ปริมาณสารอาหารที่ใช้ในอาหารทั้ง 9 สูตร มีดังนี้

สารสกัดยีสต์	5	กรัมต่อลิตร
เปปโตน	10	กรัมต่อลิตร
น้ำตาลแลคโตส	50	กรัมต่อลิตร

แหล่งแร่ธาตุ ประกอบด้วย

ไดโพแทสเซียมไฮโดรเจนฟอสเฟต	0.25	กรัมต่อลิตร
แมกนีเซียมซัลเฟต	0.03	กรัมต่อลิตร
แมกนีเซียมซัลเฟตเฮปตะไฮเดรต	0.1	กรัมต่อลิตร

สูตรที่ 1 ใช้น้ำกลั่นเป็นตัวทำละลายเพื่อปรับปริมาตรเป็น 1 ลิตร ใช้เป็นชุดควบคุม

สูตรที่ 2 – 9 ใช้เวย์เป็นตัวทำละลายเพื่อปรับปริมาตรเป็น 1 ลิตร

สูตรอาหารทั้ง 9 สูตรนี้เตรียมในพลาสติกขนาด 500 มิลลิลิตร ปริมาตรสูตรอาหารร้อยละ 70 (350 มิลลิลิตร) ปรับค่าพีเอชให้ได้ $6.5 (\pm 1)$ ปิดจุกด้วยสำลี นำไปนึ่งฆ่าเชื้อด้วยอุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว เป็นเวลา 15 นาที สำหรับน้ำตาลแลคโตสแยกหนึ่งฆ่าเชื้อที่ 110 องศาเซลเซียส ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว เป็นเวลา 15 นาที ทิ้งไว้ให้เย็นเติมหัวเชื้อจากข้อ 3.4.2 ร้อยละ 5 ลงในอาหารทั้ง 9 สูตร ทำการทดลอง 3 ซ้ำ นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ทำการหมักที่สภาวะนิ่ง เก็บน้ำหมักทุกๆ 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 120 ชั่วโมง วัดค่าพีเอชตลอดการทดลอง วิเคราะห์หาปริมาณน้ำหนักรวมแห้งด้วยวิธีของ A.O.A.C 2000 (ภาคผนวก ข) ปริมาณกรดแลกติกโดยเครื่อง HPLC (ภาคผนวก ข) และปริมาณน้ำตาลแลคโตสตามวิธีของ Doboiss.1956 (ภาคผนวก ข) โดยวางแผนการทดลองแบบ Completely randomized design (CRD) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS เวอร์ชัน 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ศึกษาโดยวิธี Duncans New Multiple Range Test (DMRT)

3.6 การศึกษาสภาวะต่างๆที่เหมาะสมต่อการเจริญและการผลิตกรดแลกติก

3.6.1 การศึกษาชนิดและปริมาณของแหล่งไนโตรเจนที่เหมาะสม

เลือกสูตรอาหารที่ทำให้เชื้อเจริญและผลิตกรดแลกติกที่เหมาะสมที่สุดที่ได้จากการทดลองข้อ 3.5 โดยผันแปรชนิดแหล่งไนโตรเจน ดังนี้

สูตรอาหาร	สารสกัดยีสต์ (ร้อยละ)	เปปโตน (ร้อยละ)	ยูเรีย (ร้อยละ)
สูตรที่ 1	0.5	-	-
สูตรที่ 2	-	0.5	-
สูตรที่ 3	0.5	1	-
สูตรที่ 4	0.5	-	0.5
สูตรที่ 5	-	1	0.5
สูตรที่ 6	0.5	-	1
สูตรที่ 7	-	1	1
สูตรที่ 8	0.5	1	0.5
สูตรที่ 9	0.5	1	1

หมายเหตุ - หมายถึง ไม่เติม

สูตรอาหารที่เหมาะสมที่ได้จากการทดลองข้อ 3.5 เตรียมในพลาสติกขนาด 500 มิลลิลิตร ปริมาตรสูตรอาหารร้อยละ 70 (350 มิลลิลิตร) ปรับค่าพีเอชให้ได้ $6.5 (\pm 1)$ ปิดจุกด้วยสำลี นำไปนึ่งฆ่าเชื้อด้วยอุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว เป็นเวลา 15 นาที สำหรับน้ำตาลแลคโตสแยกนึ่งฆ่าเชื้อที่ 110 องศาเซลเซียส ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว เป็นเวลา 15 นาที ทิ้งไว้ให้เย็นเติมหัวเชื้อร้อยละ 5 ลงในอาหารที่เตรียม 9 สูตร ทำการทดลอง 3 ซ้ำ นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ทำการหมักที่สภาวะนิ่ง เก็บน้ำหมักทุกๆ 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 120 ชั่วโมง วัดค่าพีเอชตลอดการทดลอง วิเคราะห์หาปริมาณน้ำหนักรีดด้วยวิธีของ A.O.A.C 2000 (ภาคผนวก ข) ปริมาณกรดแลกติกโดยเครื่อง HPLC (ภาคผนวก ข) และปริมาณน้ำตาลแลคโตสตามวิธีของ Doboiss.1956 (ภาคผนวก ข) โดยวางแผนการทดลองแบบ Completely randomized design (CRD) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS เวอร์ชัน 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ศึกษาโดยวิธี Duncans New Multiple Range Test (DMRT)

3.6.2 การศึกษาความเร็วย่อยที่เหมาะสม

เลือกสูตรอาหารที่เหมาะสมที่สุดที่ได้จากการทดลองข้อ 3.5 และข้อ 3.6.1 โดยผันแปรความเร็วย่อย ดังนี้

สูตรอาหารที่เหมาะสมที่ได้จากการทดลองข้อ 3.5 และข้อ 3.6.1เตรียมในพลาสติกขนาด 500 มิลลิลิตร ปริมาตรสูตรอาหารร้อยละ 70 (350 มิลลิลิตร) ปรับค่าพีเอชให้ได้ $6.5 (\pm 1)$ ปิดจุกด้วยสำลี นำไปนึ่งฆ่าเชื้อด้วยอุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว เป็นเวลา 15 นาที สำหรับน้ำตาลแลคโตสแยกนึ่งฆ่าเชื้อที่ 110 องศาเซลเซียส ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว

เป็นเวลา 15 นาที ทิ้งไว้ให้เย็นเต็มหัวเชื้อร้อยละ 5 ลงในอาหาร ทำการทดลอง 3 ซ้ำ นำไปป่มที่ อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ที่สภาวะนิ่งและที่ความเร็วรอบ 50 70 100 และ 150 รอบต่อนาที เก็บ น้ำหนักทุกๆ 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 120 ชั่วโมง วัดค่าพีเอชตลอดการทดลอง วิเคราะห์หาปริมาณ น้ำหนักเซลล์แห้งด้วยวิธีของ A.O.A.C 2000 (ภาคผนวก ข) ปริมาณกรดแลกติกโดยเครื่อง HPLC (ภาคผนวก ข) และปริมาณน้ำตาลแลกโตสตามวิธีของ Doboiss.1956 (ภาคผนวก ข) โดยวางแผนการทดลองแบบ Completely randomized design (CRD) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม คอมพิวเตอร์ SPSS เวอร์ชัน 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ ตัวแปรที่ศึกษาโดยวิธี Duncans New Multiple Range Test (DMRT)

3.6.3 การศึกษาอุณหภูมิที่เหมาะสม

เลือกสูตรอาหารที่เหมาะสมที่ได้จากการทดลองข้อ 3.5 และข้อ 3.6.1 โดยผันแปรอุณหภูมิ ดังนี้

สูตรอาหารที่เหมาะสมที่ได้จากการทดลองข้อ 3.5 และข้อ 3.6.1เตรียมในฟลาสก์ขนาด 500 มิลลิลิตร ปริมาตรสูตรอาหารร้อยละ 70 (350 มิลลิลิตร) ปรับค่าพีเอชให้ได้ $6.5 (\pm 1)$ ปิดจุก ด้วยสำลี นำไปนึ่งฆ่าเชื้อด้วยอุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว เป็นเวลา 15 นาที สำหรับน้ำตาลแลกโตสแยกหนึ่งฆ่าเชื้อที่ 110 องศาเซลเซียส ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว เป็นเวลา 15 นาที ทิ้งไว้ให้เย็นเต็มหัวเชื้อร้อยละ 5 ลงในอาหาร ทำการทดลอง 3 ซ้ำ นำไปป่มที่ อุณหภูมิห้อง 35 37 38 40 และ 42 องศาเซลเซียสทำการหมักสภาวะที่ได้จากการทดลองข้อ 3.6.2 เก็บน้ำหนักทุกๆ 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 120 ชั่วโมง วัดค่าพีเอชตลอดการทดลอง วิเคราะห์หาปริมาณ น้ำหนักเซลล์แห้งด้วยวิธีของ A.O.A.C 2000 (ภาคผนวก ข) ปริมาณกรดแลกติกโดยเครื่อง HPLC (ภาคผนวก ข) และปริมาณน้ำตาลแลกโตสตามวิธีของ Doboiss.1956 (ภาคผนวก ข) โดยวางแผนการทดลองแบบ Completely randomized design (CRD) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม คอมพิวเตอร์ SPSS เวอร์ชัน 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ศึกษาโดยวิธี Duncans New Multiple Range Test (DMRT)

3.6.4 การศึกษาปริมาณแคลเซียมคาร์บอเนตที่เหมาะสม

โดยเลือกสูตรอาหารที่เหมาะสมที่สุดที่ได้จากการทดลองข้อ 3.6.1 โดยผันแปรปริมาณ แคลเซียมคาร์บอเนต ดังนี้

สูตรอาหาร	ปริมาณแคลเซียมคาร์บอเนต (ร้อยละ)
สูตรที่ 1	0
สูตรที่ 2	1
สูตรที่ 3	2
สูตรที่ 4	3
สูตรที่ 5	4
สูตรที่ 6	5

สูตรอาหารที่เหมาะสมที่สุดที่ได้จากการทดลองข้อ 3.6.1 เตรียมในพลาสติกขนาด 500 มิลลิลิตร ปริมาตรสูตรอาหารร้อยละ 70 (350 มิลลิลิตร) ปรับค่าพีเอชให้ได้ $6.5 (\pm 1)$ ปิดจุกด้วยสำลี นำไปนึ่งฆ่าเชื้อด้วยอุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว เป็นเวลา 15 นาที สำหรับน้ำตาลแลคโตสแยกนึ่งฆ่าเชื้อที่ 110 องศาเซลเซียส ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว เป็นเวลา 15 นาที ทิ้งไว้ให้เย็นเติมหัวเชื้อร้อยละ 5 ลงในอาหารที่เตรียม 6 สูตร ทำการทดลอง 3 ซ้ำ นำไปบ่มที่อุณหภูมิ ที่ได้จากการทดลองข้อ 3.6.3 ในสภาวะที่ได้จากการทดลองข้อ 3.6.2 เก็บน้ำหมักทุกๆ 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 120 ชั่วโมง วัดค่าพีเอชตลอดการทดลอง วิเคราะห์หาปริมาณกรดแลกติกโดยเครื่อง HPLC (ภาคผนวก ข) และปริมาณน้ำตาลแลคโตสตามวิธีของ Doboiss.1956 (ภาคผนวก ข) โดยวางแผนการทดลองแบบ Completely randomized design (CRD) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS เวอร์ชัน 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ศึกษาโดยวิธี Duncans New Multiple Range Test (DMRT)

3.7 ศึกษาการผลิตกรดแลกติกของเชื้อ *Lactobacillus casei* TISTR 1341 โดยการหมักระดับพลาสติกขนาด 2 ลิตรและการหมักระดับถังหมักขนาด 2 ลิตร

3.7.1 การผลิตกรดแลกติกระดับพลาสติกขนาด 2 ลิตร

เลือกสูตรอาหารที่เหมาะสมที่สุดที่ได้จากการทดลองข้อ 3.5 3.6.1 และ 3.6.4 มาทำการผลิตกรดแลกติก โดยใช้การหมักระดับพลาสติกสภาพการหมักแบบกะโดยใช้ พลาสติกขนาดใหญ่ 2 ลิตร ใส่อาหารเลี้ยงเชื้อปริมาณร้อยละ 70 (1330 มิลลิลิตร) ปรับค่าพีเอชให้ได้ 6.5 นำไปนึ่งฆ่าเชื้อด้วยอุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว เป็นเวลา 15 นาที ทิ้งไว้ให้เย็นเติมหัวเชื้อร้อยละ 5 (70 มิลลิลิตร) นำไปบ่มที่อุณหภูมิที่ได้จากการทดลองข้อ 3.6.3 ในสภาวะที่ได้จากการทดลองข้อ 3.6.2 เก็บน้ำหมักทุกๆ 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 120 ชั่วโมง วิเคราะห์หาปริมาณกรดแลกติกโดยเครื่อง HPLC (ภาคผนวก ข) และปริมาณน้ำตาลแลคโตสตามวิธีของ Doboiss.1956

(ภาคผนวก ข) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS เวอร์ชัน 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ศึกษาโดยวิธี T - test

3.7.2 การผลิตกรดแลกติกโดยใช้ถังหมักขนาด 2 ลิตร

เลือกสูตรอาหารที่เหมาะสมจากที่ได้ศึกษาในข้อ 3.5 3.6.1 และ 3.6.4 มาทำการผลิตกรดแลกติกโดยใช้การหมักในถังหมักสภาพการหมักแบบกะโดยใช้ถังหมักขนาด 2 ลิตร ใส่อาหารเลี้ยงเชื้อปริมาตร ร้อยละ 70 (1330 มิลลิลิตร) ปรับค่าพีเอชให้ได้ 6.5 นำไปนึ่งฆ่าเชื้อด้วยอุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว เป็นเวลา 15 นาที ทิ้งไว้ให้เย็น เติมห่วงเชื้อร้อยละ 5 (70 มิลลิลิตร) ควบคุมอุณหภูมิที่ได้จากการทดลองข้อ 3.6.3 กวนด้วยใบพัดในอัตรา 100 รอบต่อนาที (Gao *et al.* 2006) ไม่ต้องพ่นอากาศ เก็บน้ำหมักทุกๆ 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 120 ชั่วโมง วิเคราะห์หาปริมาณกรดแลกติกโดยเครื่อง HPLC (ภาคผนวก ข) และปริมาณน้ำตาลแลกโตสตามวิธีของ Doboiss.1956 (ภาคผนวก ข) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS เวอร์ชัน 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ศึกษาโดยวิธี T-test